

skal jeg bemærke, at det er Hensigten at sætte tredje Behandling af denne Sag paa Dagsordenen for Tingets Fredagsmøde.

Dalsgaard: Saavidt jeg har forstaaet de faldne Udtalelser, ere alle enige om, at det af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) stillede Ændringsforslag er en Tydeliggørelse af Lovforslagets Mening. Der er kun lidt delte Meninger om, hvorvidt dette Ændringsforslag er nødvendigt eller ikke, men da det i alt Fald er en Tydeliggørelse, som jeg ikke er helt sikker paa er unødvendig, og da jeg ikke ser, at dets Vedtagelse vil kunne bringe Lovforslaget i nogen som helt Fare, idet det kun er et Øjebliks Sag at faa Forslaget vedtaget her baade ved anden og tredje Behandling, og det andet Ting meget hurtigt vil kunne ekspedere det ved en eneste Behandling, vil jeg for mit Vedkommende stemme for Ændringsforslaget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg C. Sp. 145 ff)

vedtoges uden Afstemning.

Det af P. G. C. Jensen stillede Ændringsforslag til § 6 (se foran)

vedtoges med 27 Stemmer imod 15.

§ 6, saaledes ændret, og § 7 (se Tillæg C. Sp. 147)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kammeradvokatens Ophævelse m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 247).

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Det Embede, hvorom dette Lovforslag handler, har i en lang Aarrække ikke været besat paa anden Maade end ved Konstitution og er heller ikke for Øjeblikket besat paa anden

Maade. Naar man nu foreslaar at ophæve det, opstaar det Spørgsmaal, om der foreligger nogen tvingende Grund dertil. Navnlig naar man vil ophæve det straks, forekommer det mig, at man er lidt udenfor den almindelige Regel for Ophævelse af Embeder, som ikke ere helt og holdent overflødige, men som der dog ikke er megen Brug for mere, nemlig den Regel, at man ikke ophæver et saadant Embede, saa længe der endnu er en, som er beskikket i Embedet, selv om det er ved Konstitution. Imidlertid er dette jo en mere formel Betragtning, Hovedsagen er jo det Spørgsmaal, om der foreligger tilstrækkelig Grund til Ophævelse af Kammeradvokaturen. I den Henseende er der i Lovforslagets Bemærkninger udtalt forskelligt om, at man jo nu har Sagførere nok, og at man altid kan skaffe sig den fornødne Sagførerhjælp, ikke at tale om, at man i Ministerierne har saa mange gode juridiske Kræfter til Raadighed, at man i mange Tilfælde ikke en Gang behøver at spørge de praktiske Jurister. Jeg betvivler aldeles ikke, at Ministeriernes Personale er fortrinligt, men jeg er dog noget tilbøjelig til at tro, at de i Særdelshed udmærke sig i de Fag, hvori de netop ere beskæftigede, og at de ikke, i alt Fald som Regel, kunne være inde i netop det, som det i væsentlig Grad kommer an paa i det praktiske Liv udenfor selve Ekspeditionen af Sagerne i Ministeriet, nemlig, hvorledes man mest praktisk bør gribe Sagen an, naar der er Tvist, navnlig, hvorledes Centraladministrationen skal tage sig i det under Forhandlinger eller Stridigheder med Borgere. I den Henseende har nemlig ingen saa vidtgaende Erfaringer som de meget beskæftigede Advokater. Det er dog dem, der bedst kende Domstolens Praxis, og hvorledes Domstolene opfatte Spørgsmaalet ganske i Almindelighed. Jeg tror derfor ikke, at man er saa godt tjent, som Bemærkningerne til Lovforslaget antyde, med at henvende sig til en hvilken som helst anden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det netop er meget godt, at der er en særlig Mand — en særlig dygtig Mand skal det naturligvis være, og det er det ogsaa —, som beklæder dette Embede. Man har altid, i alt Fald saa langt jeg kan huske tilbage, søgt at besætte dette Embede med en særlig Dygtighed blandt Advokaterne. Derfor er jeg meget i Tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt nu at ophæve Embedet, men i hvert Fald forekommer det mig nyttigt, at man, forinden man tager Bestemmelse